

Dit Besluit is veel te algemeen opgesteld. Ik denk dat het daarmee geen uitvoering geeft aan het VN Verdrag, met name artikel 9 m.b.t. Toegankelijkheid. Daarin staat het volgende:

“Teneinde personen met een handicap in staat te stellen zelfstandig te leven en volledig deel te nemen aan alle facetten van het leven, nemen de Staten die Partij zijn passende maatregelen om personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen de toegang te garanderen tot de fysieke omgeving, tot vervoer, informatie en communicatie,.....” En het gaat verder met allerlei maatregelen die genomen moeten worden om de Toegankelijkheid in brede zin te bevorderen.

Hoe is het dan mogelijk dat de uitwerking van dit Verdrag heeft geleid tot dit nietszeggende en vooral vrijblijvende Besluit.

De verplichting in het Besluit beperkt zich tot ‘voorzieningen van eenvoudige aard’ zoals een drempel en “gaandeweg zorg te dragen voor de algemene toegankelijkheid...., tenzij dat een onevenredige belasting vormt”.

Wat onder algemene toegankelijkheid begrepen moet worden, aan welke eisen dan moet worden voldaan, wordt niet gesteld. En bij beoordeling van een onevenredige belasting wordt rekening gehouden met allerlei omstandigheden, waaronder geraamde kosten en omvang van de aanpassing. Helemaal mooi is de zinsnede “het geraamde nut voor personen met een handicap in het algemeen, rekening houdend met de frequentie en de duur van het gebruik van de relevante goederen en diensten en de duur van de relatie met de verkoper of dienstverlening” ??? Vaag en een mooie manier om te zeggen dat als je normaal weinig gehandicapte klanten hebt, je ook niet hoeft aan te passen?? Het lijkt mij een geval van oorzaak en gevolg.

Ook wordt er in het Besluit geen onderscheid gemaakt tussen nieuwbouw of nieuw ontwikkelde dienstverlening en reeds bestaande gebouwen/dienstverlening.

Regels voor nieuwbouw moeten gewoon duidelijk zijn. Duidelijke voorwaarden en eisen, zoals neergelegd in de ITS maatstaven. (De ITS welke ooit, op initiatief van de overheid en CG-Raad is opgesteld)

Dat men ook dit niet vastlegt, de eisen waaraan moet worden voldaan, en in de toelichting zelfs spreekt over dat initiatieven bij voorkeur uit de samenleving moeten komen, is voor mij onbegrijpelijk. Zonder duidelijke eisen komt er een keur aan keurmerken, stickers, certificaten en dergelijke, met allemaal verschillende uitvoeringen, zoals nu al aan het gebeuren is. Vaste, eenduidige en kwalitatief goede eisen zijn noodzakelijk. Ik ben al zo vaak slechte, verkeerd ingedeelde en zelfs onbruikbare mindervalidentoiletten tegengekomen, juist doordat er geen eenduidige eisen gesteld worden. Daar moest wat mij betreft het VN Verdrag en de uitwerking ervan nu juist een einde maken. Maar nee. De overheid verwijst naar het Bouwbesluit. Dit Bouwbesluit is echter onvoldoende. Daardoor worden nog altijd panden gebouwd waar ik niet zelfstandig naar binnen kan. Zelfs overheidspanden die niet voldoen. Mijn nieuwe werkplek was daardoor maandenlang niet zelfstandig toegankelijk voor mij. En nu, na bijna een jaar zijn er dan ‘routes’ aangelegd zodat ik mij zelfstandig door het gebouw kan begeven. Maar het dichtstbijzijnde mindervalidentoilet is nog altijd niet toegankelijk vanwege de te zware toegangsdeur, die natuurlijk wel aan ‘de norm’ uit het Bouwbesluit voldoet. Ik bedoel maar. En hoe kan de overheid verwachten dat ondernemers en dergelijke uit zichzelf een plan gaan opstellen en geld gaan steken in het toegankelijker maken van hun voorziening, als zij daartoe niet enigszins gedwongen worden. Maar veel liever nog zie ik dat goede initiatieven en aanpassingen worden beloond door de overheid. Bevoordeel deze ondernemers en instanties.

Als de overheid meent dat een inclusieve samenleving belangrijk is, zal zij daar ook zelf geld in moeten willen investeren!

Een ander punt.

Wat ik ook zeer ernstig vind.

In de *‘Beantwoording van de 7 vragen uit het Integraal afwegingskader voor Beleid en Regelgeving’* staat het volgende “Wie zijn betrokken?

(Vertegenwoordigers van) personen met een handicap of chronische ziekte, werkgevers, sectoren, Gemeenten”

Uit navraag bij Ieder(In) en de Alliantie van het VN Verdrag is gebleken dat zij niet geconsulteerd zijn. Inspraak beperkt zich tot het sturen van een mail naar die partijen, met daarin dat het Besluit online staat voor internetconsultatie. Met nog 12 dagen te gaan voor een reactie. Daaruit blijkt wel hoe weinig serieus men bij het Ministerie de doelgroep neemt!

Want, werd mij verteld door een medewerker van de overheid, op het moment dat het Besluit er is, is de besluitvorming al in een vergevorderd stadium. De dossierhouder bepaalt of er een

wijziging in het concept Besluit wordt opgenomen naar aanleiding van de reacties. Maar hij/zij hoeft dat dus niet te doen. Het hele Besluit op de schop nemen, zoals volgens mij zou moeten, is dus helemaal lastig te verwezenlijken in dit stadium?! De internetconsultatie en het daaruit voortvloeiende Verslag op hoofdlijnen zijn geen verplichting in het proces van het opstellen van een AMvB, oftewel we mogen al blij wezen dat de mogelijkheid tot inspraak er nog is.

Want wat blijft er over.....

Je kan, als je een klacht hebt over het niet toegankelijk zijn van een gebouw, naar het College voor de rechten van de Mens. Maar, waaraan moeten die gaan toetsen? Er zijn geen eisen waaraan verplicht moet worden voldaan!

Al met al een grote teleurstelling, maar ik, en gelukkig velen met mij, geef het niet zomaar op en blijf geloven in de mogelijkheid dat toegankelijkheid in Nederland nu eindelijk verbeterd zal gaan worden, maar daarvoor hebben we wel de steun van de overheid nodig. Daarom roep ik u op recht te doen aan de toezeggingen ten tijde van het ratificeren van het VN Verdrag afgelopen april en INCLUSIE de norm te maken!